

ບົດຮຽນ ທີ 9

ສົງຄາມຝ່າຍວິນຍານ

ຄໍາແນະນຳ:

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

- ເພື່ອເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈກັບຂໍ້ພະຄຳພິທີສຳຄັນ ທີ່ກ່າວກ່ຽວກັບສົງຄາມຝ່າຍວິນຍານ.
- ເພື່ອຄົ້ນພົບແຜນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ.
- ເພື່ອຮຽນຮູ້ການຕຽມຕົວເໝືອນຢ່າງທະຫານທີ່ຈະອອກເສິກ.
- ເພື່ອຄົ້ນພົບອາວຸດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ການນຳໃຊ້.

ໂຄງຮ່າງຂອງບົດຮຽນ

- I. ພາກສະເໜີ: ປະຫວັດສາດຂອງການເຮັດເສິກ
 - ກ. ໃນຕອນຕົ້ນ - ສົງຊົງສ້າງທັງປວງເປັນຂອງພະເຈົ້າ.
 - ຂ. ມະນຸດໄດ້ຮັບສິດປົກຄອງເໝືອແຜ່ນດິນໂລກ.

- II. ໄຊຊະນະອັນສະງ່າງາມ
 - ກ. ການຊົງເສຍສະຫລະພະອົງເອງ (ໃໝ່)
 - ຂ. ຊາຕານແມ່ນຜູ້ປົກຄອງລາຊະອານາຈັກຕ່າງໆໃນໂລກນີ້
 - ຄ. ຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກ
 - ງ. ໄຊຊະນະ
 - ຈ. ການສິ້ນພະຊົນຂອງພະເຢຊູໄດ້ປົດຜູ້ທີ່ມີອຳນາດແຫ່ງຄວາມຕາຍລົງ.

- III. ສະພາບການໃນປັດຈຸບັນ
 - ກ. ຊົງຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບພະລາຊະທານລິດອຳນາດທັງປວງ.
 - ຂ. ພວກເຮົາຍັງບໍ່ເຫັນວ່າສິ່ງທັງປວງຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພະອົງເທື່ອ.
 - ຄ. ກຳລັງລໍຖ້າ . . . ຈົນກວ່າ.
 - ງ. ອານາຈັກຕ່າງໆຍັງຮົບເສິກກັນຢູ່ - ຍັງສູ້ຮົບຢ່າງຮຸນແຮງ.
 - ຈ. ຄຣິສຕະຈັກ.
 - ສ. ຄຳຖາມ:

- IV. ຂັ້ນຕອນ ຫລື ແຜນຂອງສັດຕູ
 - ກ. ຂັດຂວາງຊີວິດ ແລະ ພັນທະກິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.
 - ຂ. ສ້າງຕັ້ງປ້ອນທີ່ໝັ້ນ - ເຂດປົກຄອງ ຫລື ພື້ນທີ່ຄວບຄຸມຂອງມັນ.

- V. ສົງຄາມຂອງພວກເຮົາ
 - ກ. ສົງທຳອິດ - ມັດຄົນທີ່ແຂງແຮງ.
 - ຂ. ວິນຍານຊົ່ວຖືກຜູກມັດ ຫາກເຮົາເຊື່ອຝັງພະອົງ.
 - ຄ. ຈົ່ງສອນຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຊຶ່ງມາຈາກພະເຈົ້າ.
 - ງ. ອາວຸດຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກເຮົາສຳລັບການຮົບເສິກ

- VI. ພາກປະຕິບັດ

I. ຄຳແນະນຳ: ປະຫວັດສາດຂອງສົງຄາມ

ກ. ໃນຕອນຕົ້ນ - ສົງຄົງສ້າງທັງປວງເປັນຂອງພະເຈົ້າ

ປະຖົມນະການ 1:1

1 ເມື່ອພະເຈົ້າເລີ້ມຕົ້ນນິລະນິດສ້າງ ແຜ່ນດິນໂລກກັບທຸກໆສິ່ງໃນທ້ອງຟ້ານັ້ນ.

ຂ. ມະນຸດໄດ້ຮັບສິດປົກຄອງເໝືອແຜ່ນດິນໂລກ

ປະຖົມນະການ 1:28

28 ແລ້ວກໍ່ອອຍໄຊໃຫ້ພອນເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ ເພື່ອເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະມີທົ່ວທຸກແຫ່ງຫີນ ແລະປົກຄອງທຸກສິ່ງເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າມີອຳນາດເໝືອປາ, ນົກ, ແລະ ສັດປ່າທຸກຊະນິດ.

ເພງສັນລະເສີນ 8:6

ເພງສັນລະເສີນ 115:16

ຄ. ສັດຕູຜ່າຍແພ້ ທັງຄົນແລະອານາຈັກຂອງມັນກໍ່ຖືກຍຶດ

1. ການຕັ້ງບັນລັງຂອງມັນຂຶ້ນເອງ: ເພື່ອມີສິດອຳນາດ, ເພື່ອປົກຄອງ ແລະ ໃຫ້ຕົນເອງເປັນທີ່ນັດສະການ.

ລູຊີເຟີຖືກຂັບໄລ່ອອກ

ເອຊາຢາ 14:12-17

- ນຳເອົາການກະບົດຂອງມັນລົງມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກ.

ປະຖົມນະການ 3

ມະນຸດຖືກຫລອກລວງທັງຕົວລາວ ແລະອານາຈັກຂອງລາວກໍ່ຕົກເປັນຂອງ ສັດຕູ, ຢູ່ໃຕ້ສິດຂອງມັນ ແລະອຳນາດຂອງຄວາມບາບ.

- ພະເຈົ້າຊົງປະກາດສົງຄາມ

ປະຖົມນະການ 3:15 ໂຣມ 3:23; 5:12; 6:16; 6:23

ປະຖົມນະການ 3:15

15 ນຶ່ງ ກັບຍິງນັ້ນ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບັງບຽດກຽດຊ້ງກັນ ພົງພັນຂອງຍິງ ແລະນຶ່ງຈະເປັນສັດຕູຄູ່ ອາຄາດ ພົງພັນຂອງຍິງນັ້ນຈະຢຽບຫົວຂອງນຶ່ງໃຫ້ ມຸ່ນ ແລະພົງພັນຂອງນຶ່ງນັ້ນ ກໍ່ຈະຕອດສິ້ນໜອງ ເຂົ້າໃຫ້ບວມ.

ໂຣມ 3:23

ໂຣມ 5:12

ໂຣມ 6:16

ໂຣມ 6:23

- “ນະນຸດສະໂລກທັງໝົດຈົມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງມານຮ້າຍ.”
1ໂຢຮັນ 5:19
 - “ຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້.” ໂຢຮັນ 12:31, 14:30 16:11
2. ການຂະຫຍາຍອານາຈັກແຫ່ງຄວາມມືດ. ເພື່ອຍຶດຄອງ ແລະຄວບຄຸມພື້ນທີ່ໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ມັນ
ຈະເຮັດໄດ້.
- ລູກາ 4:5-6

II. ໄຊຊະນະອັນສະງ່າງາມ

ກ. ຊົງເສຍສະລະພະອົງເອງ

ຊົງສະເດັດລົງມາຈາກບັນລັງຂອງພະອົງ.

ຟີລິບປ໌ຍ 2:6-7

6 ພະອົງຊົງສະພາບຂອງພະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊົງຖືວ່າ ການເທົ່າທຽມກັບພະເຈົ້ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງຍຶດຫວງໄວ້. 7 ແຕ່
ໄດ້ກັບຊົງຍອມສະຫລະ ແລະ ຊົງຮັບສະພາບຂ້ອຍຂ້າ ຊົງຖືກຳເນີດເປັນມະນຸດ.

ຂ. ຊາຕານແມ່ນຜູ້ປົກຄອງອານາຈັກຕ່າງໆເທິງໂລກນີ້

ລູກາ 4:5-6

5 ແລ້ວມານໄດ້ນຳພະອົງຂຶ້ນເມືອສະແດງບັນດາຮາຊະແຜ່ນດິນທົ່ວພິພິບໃນບັດດຽວ ຊື່ໃຫ້ພະອົງເຫັນ. 6 ແລະ ມານ
ໄດ້ທຸນພະອົງວ່າ, “ອຳນາດທັງໝົດນີ້ ສະງ່າຮາສີຂອງຮາຊະຈັກແຜ່ນດິນນັ້ນ ເຮົາຈະຍົກໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເພາະວ່າຊົງມອບ
ເປັນສິດໄວ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຢາຖະນາຈະໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດກໍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

ຄ. ຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກ

ໂຢຮັນ 12:31

31 ບັດນີ້ເຖິງເວລາພິພາກສາໂລກນີ້ ບັດນີ້ຜູ້ຄອງໂລກນີ້ຈະຖືກກຳຈັດອອກເສຍ.

ງ. ໄຊຊະນະ

ໂກໂລຊາຍ 2:13-15

13 ແລະ ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຕາຍໄປແລ້ວດ້ວຍການຫລົງຜິດຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍເຫດທີ່ເນື້ອກາຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕິດ ພະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພວກເຈົ້າມີຊີວິດຮ່ວມກັນກັບພະອົງ ແລະຊົງໃຜດຍົກໂທດການຫລົງຜິດທັງຫລາຍຂອງພວກເຈົ້າ. 14 ພະອົງໄດ້ຊົງລຶບລ້າງຂໍ້ກົດທີ່ຜູກມັດເຮົາດ້ວຍບັນຍັດຕ່າງໆ ຊຶ່ງຂັດຂວາງພວກເຮົານັ້ນ ແລະໄດ້ຊົງຍົກເລີກເສຍໂດຍຕອກຕິດໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. 15 ໂດຍໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ ພະອົງຊົງປັດຜູ້ຢັກຄອງ ແລະອໍານາດທັງຫລາຍເສຍ ແລະໄດ້ຊົງປະຈາມເຂົາຢ່າງເປີດເຜີຍໂດຍນໍາເຂົາເປັນອະລິຍ ໃນຂະບວນແຫ່ງໄຊຊະນະຂອງພະອົງ.

ຈ. ການສົ່ງພະອົງຂອງພະເຢຊູ ໄດ້ປັດຜູ້ທີ່ມີອໍານາດແຫ່ງຄວາມຕາຍລົງເສຍ

ເຮັບເຮີ 2:14

14 ເຫດສັນນັ້ນ, ເພາະພວກລູກໄດ້ຮ່ວມຊາດມະນຸດອັນດຽວກັນ ຝ່າຍພະອົງຈຶ່ງໄດ້ຊົງຮ່ວມຊາດມະນຸດເໝືອນກັນ ເພື່ອໂດຍທາງຄວາມຕາຍນັ້ນ ພະອົງຈະໄດ້ຊົງທໍາລາຍຜູ້ທີ່ມີອໍານາດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ຄື ພະຍານານ.

1. ພະເຢຊູຊົງມັດຄົນແຂງແຮງ - ຢ່າງໃດ?

ມັດທາຍ 12:28-29

“ແຕ່ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜູ້ອອກດ້ວຍພະອິນຍານຂອງພະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຣາຊະອາຈັກຂອງພະເຈົ້າກໍນໍາເຖິງພວກທ່ານແລ້ວ. ຫລື ໃຜຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນແຂງແຮງ ແລະຈະປຸ້ນເອົາຊັບຂອງເພິ່ນໄດ້ຢ່າງໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຈະມັດຄົນແຂງແຮງນັ້ນໄວ້ເສຍກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງຈະປຸ້ນເອົາຊັບໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນໄດ້.”

2. ພະເຢຊູໄດ້ຍາດ (ລັກ) ເອົາຊັບສິນຂອງມັນມາໄດ້ແລ້ວ - ໄດ້ປຸ້ນເຮືອນຂອງຊາຕານ.
3. ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ

ມັດທາຍ 16:18

“ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ແລະປະຕູແຫ່ງມໍລະນາຈະມີໄຊຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນ ບໍ່ໄດ້”

ໄຊຊະນະທີ່ໄມ້ກາງແຂນໄດ້ເຮັດໃຫ້ອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າມີລິດເດດປົກຄຸມເໝືອອານາຈັກແຫ່ງຄວາມມືດ.

III. ສະພາບການໃນປັດຈຸບັນ

ເຮັບເຮີ 10:12-13; ເຮັບເຮີ 2:8

ກ. ຊົງຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບພະລາຊະທານລົດອຳນາດທັງປວງ

ພິລິບປອຍ 2:9-11

9 ເຫດສັນນັ້ນ ພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຊົງຍົກພະອົງຂຶ້ນເຖິງທີ່ສູງສຸດ ແລະໄດ້ຊົງປະທານພະນາມນັ້ນ ຊຶ່ງຢູ່ເໜືອນາມທັງປວງ ໃຫ້ແກ່ພະອົງ. 10 ເພື່ອເພາະພະນາມນັ້ນ ທຸກຫົວເຂົ້າໃນສະຫວັນ, ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະໃຕ້ພື້ນດິນກໍດີ ຈະໄດ້ຄູ ເຂົ້າລົງກາຍພະເຢຊູ 11 ເພື່ອທຸກລັ້ນຈະຍອມຮັບວ່າ “ພະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ອັນເປັນຖວາຍພະກຽດ ແກ່ພະບິດາເຈົ້າ.

ຂ. ພວກເຮົາຍັງບໍ່ເຫັນສິ່ງທັງປວງຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພະອົງເທື່ອ

ເຮັບເຮີ 1:3; 2:8

ເຮັບເຮີ 2:8

8 “ພະອົງເຈົ້າຊົງມອບສິ່ງທັງປວງໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ຕີນຂອງເພິ່ນ” ໃນການທີ່ພະອົງຊົງມອບສິ່ງທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ ອຳນາດຂອງເພິ່ນນັ້ນ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຊົງປະໂວ້ນອກເໜືອຈາກອຳນາດຂອງເພິ່ນ ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຮົາຍັງບໍ່ເຫັນວ່າ ສິ່ງທັງ ປວງຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງເພິ່ນ.

ຄ. ກຳລັງລໍຖ້າ... ຈົນກວ່າ...

ເຮັບເຮີ 10:12-13

12 ແຕ່ເມື່ອປະໂຫຍດຕົນນີ້ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາອັນດຽວ ເປັນເຄື່ອງບູຊາລົບລ້າງບາບໄດ້ຕະຫລອດໄປ “ພະອົງກໍ ສະເດັດປະທັບເບື້ອງຂວາຂອງພະເຈົ້າ”. 13 ເພື່ອຊົງຄອຍຢູ່ “ຈົນບັນດາສັດຕູຂອງພະອົງຖືກປາບລົງໃຕ້ພະບາດຂອງ ພະອົງ.”

ງ. ອານາຈັກຕ່າງໆຍັງຮົບເສິກກັນຢູ່ - ຍັງສູ້ຮົບຢ່າງຮຸນແຮງ

ເປັນການຮົບເສິກເພື່ອ: ອຳນາດ - ສິດ - ປະຊາຊົນ

ຈ. ຄຣິສຕະຈັກ

- ໄຊຊະນະຂອງພະອົງຢູ່ເໜືອອຳນາດຂອງພະຍານານ ແລະນຳໃຊ້ໄດ້ໃນໂລກນີ້, ບັດນີ້ ໄຊຊະນະນັ້ນໄດ້ຢູ່ໃນມື ຂອງຄຣິສຕະຈັກແລ້ວ.

1ໂກຣິນໂທ 15:57

57 ແຕ່ຈິ່ງຂອບພະຄຸນພະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານໄຊຊະນະແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ດ້ວຍພະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

- ຊົງພະລາຊະທານໄຊຊະນະນັ້ນໃຫ້ແກ່ເຮົາ!

ເອເຟໂຊ 3:10 “ເພື່ອວ່າ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ຜູ້ປົກຄອງ ແລະຜູ້ມີອຳນາດໃນສະຫວັນສະຖານ ຈະໄດ້ຮູ້ຍັງພະສະຕີ ປັນຍາອັນສັບຊ້ອນຂອງພະເຈົ້າໂດຍທາງຄຣິສຕະຈັກ.”

- ບັດນີ້ ຄວາມໂກດຮ້າຍ / ຄວາມກຽດຊັງຂອງພະອົງຕໍ່ຊາຕານຈະໄດ້ສະແດງອອກໂດຍທາງພວກເຮົາ!!!

ສຸພາສິດ 8:13 “ການຢ່າເກງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນການກຽດຊັງສິ່ງທີ່ຊົ່ວສຳລັບຕົວເຮົາເອງນັ້ນ ເຮົາກຽດຊັງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເດີ້ ຄື ການຈອງຫອງຟອງຕົວຂັ້ນ ແລະການອອດດີອອດເດັ່ນ ເປັນການປະພຶດໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ເປັນຄຳເວົ້າອັນບໍ່ຈິງ.”

ສ. ຄຳຖາມຕ່າງໆ:

1. ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມກຽດຊັງທີ່ພະເຈົ້າມີຕໍ່ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍບໍ່?
2. ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ຄວາມບາບຫລືບໍ່ ແລະໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກ ຫລື ການຍິນຍອມຕໍ່ຄວາມຊອບທຳ ກັບວິທີທາງຂອງພະເຈົ້າບໍ່?
3. ຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນໄມ້ອ່ອນມີເພາະເຫັນແກ່ສັນຕິສຸກບໍ່?
4. ຂ້າພະເຈົ້າສະແຫວງຫາຄວາມເຫັນດີເຫັນງາມ ແລະການຍອມຮັບຈາກຄົນອື່ນໆບໍ່, ໂດຍການຍອມຮັບເອົາວິທີທາງຕາມໂລກ. ຊຶ່ງແທນທີ່ຈະສະແຫວງຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈາກອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
5. ແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາ ແລະຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບພະໂທພະເຢຊູໃນທຸກການກະທຳ?
6. ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມ ແລະເຊື່ອຝັງເໝືອນຢ່າງເປັນທະຫານທີ່ດີບໍ່?
7. ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຝູງຊົນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສົງສານເຂົາເຈົ້າບໍ່ ເພາະຊາຕານກຳລັງທຳລາຍພວກເຂົາຢູ່?
8. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມໃຈຮ້າຍອັນຊອບທຳບໍ່ ເວລາທີ່ເຫັນເຮືອນຂອງອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫັນໝີຈາກການເປັນບ່ອນທີ່ໃຫ້ການຢຽວຢາຮັກສາ ມາເປັນບ່ອນທີ່ສ້າງຜົນປະໂຫຍດສຳລັບຕົນເອງ?
9. ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເສຍໃຈບໍ່ທີ່ໄຟຟ້ນຂອງພະອົງຍອມອ່ອນຂໍ້ (ຕໍ່ຄວາມບາບ)?

ໂຮມ 12:9 “ຈົ່ງຮັກດ້ວຍໃຈຈິງ, ຈົ່ງກຽດຊັງສິ່ງທີ່ຊົ່ວ, ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ດີ.”

ໂຮມ 12:21 “ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວໄດ້ຊະນະເຈົ້າ ແຕ່ຈົ່ງຊະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ.”

IV. ຂັ້ນຕອນ ຫລື ແຜນຂອງສັດຕູ

ປັນຍາຈານ 9:14-18

“ຄັ້ງໜຶ່ງ ມີເມືອງນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ມີປະຊາຊົນບໍ່ຫລາຍ. ກະສັດຜູ້ໜຶ່ງມີອຳນາດຫລາຍໄດ້ໂຈມຕີເມືອງນີ້. ເພິ່ນປົດລ້ອມເມືອງໄວ້ ແລະຕຽມທະລຸກຳແພງເມືອງ, ມີຊາຍຍາກຈົນ ຄົນໜຶ່ງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງນີ້. ລາວເປັນຄົນທີ່ມີປັນຍາຈົນຊ່ອຍເມືອງນີ້ໄວ້ໄດ້. ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຄິດເຖິງລາວເລີຍ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເວົ້າຢູ່ສະເໝີວ່າ ປັນຍາດີກວ່າກຳລັງ ແຕ່ເມື່ອຄົນມີປັນຍາຜູ້ໜຶ່ງຍາກຈົນ ຄົນກໍດູກຸກລາວ ແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຂອງລາວ. ຟັງຄຳເວົ້າອັນສຸຂຸມຂອງຄົນມີປັນຍາ ກໍດີກວ່າຟັງສຽງຮ້ອງຂອງນັກປົກຄອງໃນທີ່ປະຊຸມຂອງຄົນໂງ່ຈ້າ. ປັນຍາດີກວ່າອາວຸດ ແຕ່ຄົນບາບຜູ້ໜຶ່ງລືບຄວາມດີໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫລາຍ.”

ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການເຮັດເສິກ ກໍຄື ຕ້ອງຮູ້ຈັກ ແລະເຂົ້າໃຈສັດຕູຂອງທ່ານ.

ກ. ຂັດຂວາງຊີວິດ ແລະ ພັນທະກິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ

1. ເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດພັນທະກິດຢຸດສະຖັກ **1ເທຊະໂລນິກ 2:18**
2. **ເຮັດການລ້ລອງຕ່າງໆ** **ລູກາ 4:1-13; ຢາໂກໂບ 1:13-16**
ໂຢຮັນ 14:30 “... ຜູ້ປົກຄອງໂລກ. ບໍ່ມີສິດອັນໃດກ່ຽວກັບເຮົາ.”
3. **ການເຈັບເປັນ** **ລູກາ 13:10-17 (ຂໍ້. 11, 16)**
4. **ການຂົ່ມເຫັງ** **2ໂກຣິນໂທ 11:23-27**
5. ຂັດຂວາງຄຳອະທິຖານ **ດາມິເອນ 10:26, 12, 20-21**
6. ເຮັດໃຫ້ທ່ານເປັນ, ບໍ່ໃສ່ໃຈ, **ມັດທາຍ 24:12** **ເອເສກຽນ 9:4**
ຂີ້ຄ້ານ, ພໍ່ແລ້ວ, **ພະນິມິດ 3:15-19**
7. ເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຈິດໃຈມືດໄປ **2ໂກຣິນໂທ 4:4**
8. ຍາດເອົາພະທ້າໄປ **ມັດທາຍ 13:19**
9. ມາເພື່ອຈະຂ້າ, ລັກ ແລະ ທ້າລາຍ
 - ກ) ມານຮ້າຍເຮັດໃຫ້ປາກບໍ່ໄດ້. **ລູກາ 11:14**
 - ຂ) ມານຮ້າຍຂັດຂວາງການເບິ່ງເຫັນແລະການປາກເວົ້າ. **ມັດທາຍ 12:22**
 - ຄ) ເຮັດໃຫ້ຄົນຂ້າຕົວຕາຍ **ມາລະໂກ 9:22**
 - ງ) ເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍເປັນເວລາ 38 ປີ **ໂຢຮັນ 5:5, 14**

ເພງສັນລະເສີນ 97:10 “ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກພວກທີ່ກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວມົວໝອງ ພະອົງຄຸ້ມຄອງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຂອງພະອົງໄວ້. ຝ່າຍຝູງຊົນຂອງພະເຈົ້າ ພະອົງກໍຊ່ອຍກອບກູ້ເອົາຈາກອຳນາດຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ.”

ຂ. ສ້າງຕັ້ງປ້ອມທີ່ໝັ້ນ - ເຂດປົກຄອງ ຫລືໝັ້ນທີ່ຄວບຄຸມຂອງມັນ

2ໂກຣິນໂທ 10:3-4

3 ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຢູ່ກິນໃນໂລກກໍຈິງ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ສູ້ຮົບຕາມທຳມະດາມະນຸດ. 4 ເພາະວ່າ ເຄື່ອງອາວຸດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍໂລກ ແຕ່ມີຮີດອຳນາດຈາກພະເຈົ້າ ອາດທຳລາຍຄ້າຍອັນເຂັ້ມແຂງໄດ້ ຄື ທຳລາຍຄວາມຄິດທີ່ມີເຫດຜົນອັນບໍ່ຈິງ.

1. ປ້ອມທີ່ໝັ້ນ ສ່ວນບຸກຄົນ (ບາບຕາມນິໄສຂອງບຸກຄົນ)
ແມ່ນແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ - ເຊື່ອວ່າ ຊາຕານເລີ່ມພະຍາຍາມສ້າງ ອິດທິພົນເໜືອພວກເຮົາ, ຈັດຕັ້ງແຜນການ ແລະເລີ່ມການຄວບຄຸມພື້ນທີ່ນີ້ຢ່າງຊ້າໆ ແລະຈາກຈຸດນີ້ເອງ ອານາຈັກຂອງມັນກໍຂະຫຍາຍອອກ.

2ໂກຣິນໂທ 10:5-6

ກ) ການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕາມທຳມະດາໂລກ

(i)	ມັດທາຍ 16:21-23	ລູກາ 16:14-15
(ii)	ນາຣະໂກ 4:18-19	1ໂຍຮັນ 2:14-17
(iii)	ຢາໂກໂບ 4:4	

ຂ) ຄວາມຈອງຫອງ

(i)	ຢາໂກໂບ 4:5-10	ເອຊາຢາ 2:10-17
ຄ) <u>ການບໍ່ໃຫ້ອະໄພກັນ</u>		
(i)	2ໂກຣິນໂທ 2:10-11	ເຮັບເຣີ 12:15
(ii)	ມັດທາຍ 7:1	ມັດທາຍ 18:21-35

ງ) ຄວາມໃຈຮ້າຍ, ການເວົ້າຕົວະ, ການລັກຂະໂນຍ, ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ດີ, ການໃສ່ຮ້າຍ ປ້າຍສີ, ຄວາມຂົນຂຶ້ນ, ຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມຢາກທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ:

(i)	ເອເຟໂຊ 4:25-32
(ii)	ຢາໂກໂບ 3:1-16; 4:11-12

ຈ) ຕົ້ນຫາຂອງ ເນື້ອໜັງ ຄາລາເຕຍ 5:19

ສ) ຄວາມສົງໃສ ປະຖົມມະການ 3:1; ລູກາ 4:1-13
ຢາໂກໂບ 1:6-8

ຊ) ການບິດເບື້ອນຄວາມຈິງ 2ຕີໂນທຽວ 2:24-26
2ໂກຣິນໂທ 11:3

ຍ) ຫລັກຄຳສອນຕ່າງໆຂອງພວກຜີຮ້າຍ 1ຕີໂນທຽວ 4:1

1ຕີໂນທຽວ 3:7 “ອີກປະການໜຶ່ງ, ຜູ້ດູແລນັ້ນຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຄົນພາຍນອກນັບຖື ຢ້ານວ່າ ຈະຖືກ
ການຕິຕຽນນິນທາ ແລະຖືກບ້ວງບາບຂອງມານ.”

2ຕີໂນທຽວ 2:26 “ຈົ່ງຫລີກເສຍຈາກຖ້ອຍຄຳອັນບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະນອກສາສະໜາ ເພາະຄຳ
ຢ່າງນັ້ນຈະນຳຄົນໄປສູ່ຄວາມອະທຳຫະວິຫລາຍຂຶ້ນ.”

2. ປ້ອມອັນເຂັ້ມແຂງຂອງຄອບຄົວ

ເປັນຜິດບາບຕ່າງໆທີ່ພໍ່ (ຫົວໜ້າຄອບຄົວ) ທີ່ໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຊ້າຕ່າງໆນານາ ຫລື ມີຈຸດອ່ອນຕໍ່ຜິດບາບ
ປະເພດໃດໜຶ່ງ ແລ້ວໄດ້ສືບເຊື້ອໄປຫາລຸ້ນຕໍ່ໆໄປ.

ກ) ປະຖົມມະການ 4:23-24 ດັ່ງກາອິນໄດ້ຂ້າຄົນ, ຕໍ່ມາລູກຫລານຂອງລາວກໍເຮັດຕາມ.

ປະຖົມມະການ 4:23-24
23 ສ່ວນລາເມັກນັ້ນ ລາວມັກເວົ້າອອດເນຍທັງສອງຂອງຕົນຢູ່ສະເໝີວ່າ
“ອາດາແລະຊິນລາ ນ້ອງຈິ່ງຟັງໃຫ້ດີ ສິ່ງທີ່ອ້າຍເລົ່າ
ອ້າຍໄດ້ຕິຊາຍໝຸ່ມຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ສິນຊົບ ເພາະລາວໄດ້ຕິອ້າຍໃຫ້ຊ້ຳບວມ.
24 ຜູ້ໃດທຳລາຍກາອິນນັ້ນ ຈະຖືກໂທດເຈັດເທົ່າ
ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດທຳລາຍອ້າຍ ຜູ້ນັ້ນຈະຮັບໂທດເຈັບສິບເຈັດເທົ່ອ.”

ຂ) ອັບຣາຮາມເວົ້າຕົວະເລື້ອງເນຍຂອງເພິ່ນ. ປະຖົມມະການ 12:13;20:2
ອີຊາກເວົ້າຕົວະເລື້ອງເນຍຂອງຕົນ. ປະຖົມມະການ 26:7

ຄ) ສາສະໜາຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງໆ ແລະ ການບຸຊາຮູບເຄົາລົບ: ລະບຽບພວກເລວີ 20:5

ງ) ຄວາມໄລບ – ການຮັກເງິນ ການສັ່ໂກງ

ເອລີ ແລະ ລູກຊາຍຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ: 1ຊານູເອນ 2:29; 3:13

1ຊານູເອນ 3:13 “ເຮົາບອກລາວແລ້ວວ່າ ເຮົາຈະລົງໂທດຄອບຄົວຂອງລາວຕະຫຼອດໄປ ເພາະ
ພວກລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ກ່າວຄຳຊົ່ວຊ້າຕໍ່ສີ່ເຮົາ. ສ່ວນເອລີເອງກໍຮູ້ຈັກວ່າ ເຂົາເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ແຕ່ລາວ
ບໍ່ໄດ້ຫ້າມພວກເຂົາ.”

ຈ) **ການຜິດສິນທຳ**

ໂລດ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວ: **ປະຖົມນະການ 19:30, 32**

*“ເພາະໂລດຢ້ານກົວ ຈຶ່ງບໍ່ຢາກຢູ່ໃນເມືອງໂສອາອີກຕໍ່ໄປ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງພາລູກສາວທັງສອງຍ້າຍ
ຂຶ້ນໄປເມີນພູ ແລະອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳ. 32 ມາເທາະ ຈຶ່ງເອົາເຫລົ້າໃຫ້ຜ່ອງເຮົາຕື່ມຈົນເມົາ ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ນອນນຳເພິ່ນ ແລະໂດຍວິທີນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ມີລູກ.”*

3. ປ້ອນອັນເຂັ້ມແຂງຂອງ **ເມືອງ, ເຜົ່າ, ຜູ້ຄົນ ຫລື ຊົນຊາດ**

ເວລາທີ່ຜູ້ຄົນ ຫລື ກຸ່ມຄົນໃດໜຶ່ງມອບຕົນເອງໃຫ້ກັບ**ຄຳສອນຂອງຜີຮ້າຍ** ຫລື ເຮັດການບາບຕ່າງໆ, ອັນນີ້
ຈະເຮັດໃຫ້ຊາຕານມີສິດຄອບຄອງພວກເຂົາໄດ້.

ສິດຄອບຄອງທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພວກເຂົານັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຊາຕານແລ້ວ ຄື ການທີ່
ພວກເຂົາເຊື່ອຝັງມັນໃນການບາບ

ກິດຈະການ 17:26 ພະບັນຍັດສອງ 32:8

ກ) ອາດາມສູນເສຍອານາຈັກ (ດິນແດນ) ຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຊາຕານ.

ຂ) ພະເຈົ້າຂອງຊາວເອເຟໂຊຄີ “ເດຍນາ” ເທບແຫ່ງເວດມິນ ແລະການທຳນາຍ.

ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, **ເຂດປົກຄອງ** (ເມືອງ, ເຜົ່າ ຫລື ຊົນຊາດ) ເຊັ່ນບຸກຄົນ, ຈຶ່ງຖືກຄວບ ຄຸມ ແລະກຳນົດ
ໂດຍອິນຍານຊົ່ວ.

ຄ) ເມືອງແຕ່ລະເມືອງທີ່ຖືກເອີ້ນຊື່ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະທຳຂອງຕົນ.

ມັດທາຍ 11:20-24

ງ) **ຮາກຖານຝ່າຍອິນຍານ**ທີ່ເມືອງ ຫລື ປະເທດນັ້ນໆຖືກສ້າງຂຶ້ນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ.

ເຮັບເຮີ 11:10

ເຮັບເຮີ 11:10

*10 ຝ່າຍປະໂຮຫິດທຸກຕົນກໍຍື່ນບົວລະບັດຢູ່ທຸກອັນ ໂດຍນຳເຄື່ອງບູຊາຢ່າງດຽວກັນມາຖອາຍ
ເລື້ອຍໆ ເຄື່ອງບູຊານັ້ນບໍ່ສາມາດຊຳລະລ້າງບາບໄດ້ຈັກເທື່ອ.*

4. ປ້ອນອັນເຂັ້ມແຂງຂອງ**ສັງຄົມ**

ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງໃນເມືອງນັ້ນໆ ມີຍ້ອນຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳທາງສັງຄົມ, ການກຽດຊັງກັນ,
ຄວາມຍາກຈົນ ແລະອາຊະຍາກຳຕ່າງໆ.

ເມື່ອມີການບາບເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຊາຕານກໍຍິ່ງມີພະລັງອຳນາດເທົ່ານັ້ນ:

ກ) ການຫລັງເລືອດ ປະຖົມນະການ 4:10-12

ເພງສັນລະເສີນ 106:35-38 “ພວກເຂົາໄດ້ຖອາຍລູກຊາຍຍິງຂອງຕົນເອງໃຫ້ ເປັນເຄື່ອງບູຊາແກ່ ຮູບປັ້ນ.”

ເຮັບເຮີ 12:24 “ມາເຖິງພະເຢຊູຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ກາງຝ່າຍຄຳສັນຍາໃໝ່, ແລະມາເຖິງພະໂຣຫິດຊິງຊິດ ໃສ່ແລ້ວ ທີ່ມີສຽງຮ້ອງອັນດີກວ່າເລືອດຂອງອາເບັກອີກ.”

ເລືອດຂອງອາເບນໄດ້ຮ້ອງຂໍການພິພາກສາ (ການຕັດສິນ). ສ່ວນພະໂລຫິດ ຂອງພະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງຂໍ ການອະໄພໂທດ.

ຂ) ຄວາມຊົ່ວຊ້າທາງເພດ

ການພິພາກສາທີ່ຮຸນແຮງ ປະຖົມນະການ 18:20; 19:4-9
ການພິພາກສາທີ່ຮຸນແຮງ ໂຮມ 1:23-32 vs.27

5. ປ້ອມອັນເຂັ້ມແຂງຂອງອຸດົມການ

ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນສາມາດສົ່ງຜົນຕໍ່ວັດທະນະທຳທັງໝົດໄດ້. ອິນຍານຊົ່ວຈະຊອກຫາຜູ້ນຳປະຊາຊົນ ຄື ຜູ້ທີ່ຈະ ມາຮັບໃຊ້ ແລະມັນຈະມອບອຳນາດນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ກ) “ກະສັດແຫ່ງຕີເລ” ໃນຟ້າສະຫວັນ ແລະກະສັດແຫ່ງຕີເລເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້.
ເອເສກຽນ 28:2, 12

ຂ) “ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ” ແລະກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ. ດານີເອນ 10:20.

ເອຊາຢາ 24:21 “ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົງໂທດບັນດາອຳນາດເບື້ອງເທິງ ແລະ ບັນດານັກປົກຄອງເບື້ອງລຸ່ມ ທີ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້.”

6. ປ້ອມອັນເຂັ້ມແຂງຂອງສາສະໜາຜີຮ້າຍ

ພະບັນຍັດສອງ 18:9-14 1ກຣທ 10:20-21; 2ກຣທ 6:14-7:1

ໄດ້ຖືກກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຄົນທີ່ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍຈາກພະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ນະມັດສະການ ຫລື ຮັບໃຊ້ອິນຍານຊົ່ວ ເພື່ອຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍອິນຍານຂອງພວກເຂົາໄດ້ ຮັບການຕອບສະໜອງ.

2ໂກຣິນໂທ 11:14 “ການເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ເປັນການປະຫລາດຫຍັງດອກ ເພາະຊາຕານເອງກໍຍັງປອມຕົວເປັນ ເທວະດາຂອງຄວາມສະຫວ່າງໄດ້.”

ຜີຮ້າຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັກສາອຳນາດຂອງມັນໄວ້ເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດມາແລ້ວ ໂດຍ:

ງານບຸນຕ່າງໆທາງສາສະໜາ, ພິທີການຕ່າງໆ ແລະການຂາບໂຫວ້ສາສະໜາສະຖານຕ່າງໆ. ອຳນາດຝ່າຍ ອິນຍານໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍອອກໄປເລື້ອຍໆໃນຂະນະທີ່ກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ຍັງດຳເນີນຢູ່; ການກົດຂີ່ ການຂົ່ມເຫັງກໍ ເພີ່ມຂຶ້ນ, ສັນຍານ ແລະອັດສະຈັນຕ່າງໆຈາກຜີຮ້າຍກໍເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍ.

- ກ) ພວກເຂົາຍັງຢືນຢັນທີ່ຈະເລືອກທາງເກົ່າທີ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລືອກນັ້ນ ທັງເປັນການຂະຫຍາຍສິດອຳນາດຂອງວິນຍານຊົ່ວໃນການປົກຄອງກຸ່ມຄົນ ແລະສະຖານທີ່ຕ່າງໆ.
- ຂ) ເທດສະການຕ່າງໆ, ພິທີການ ແລະການຂາບໄຫວ້ສສະໜາສະຖານຕ່າງໆນັ້ນ ເອີ້ນວ່າ, “ຮີດຄອງປະເພນີ.” ປະເພນີເຫລົ່ານີ້ແຫລະທີ່ເຮັດໃຫ້ຊາຕານສາມາດຮັກສາອຳນາດຄອບຄອງຂອງມັນໄວ້ໄດ້.
- ຄ) ເວດມົນຄາຖາ, ລັດທິບູຊາຊາຕານ ແລະ ສາສະໜາຕ່າງໆແຫ່ງຍຸກສະໄໝໃໝ່ ຊຶ່ງເປັນການເຊື່ອເຊີນວິນຍານນາຮ່ວມນຳ. ພວກເຂົາໄດ້ມອບອຳນາດຄອບຄອງ ຝ່າຍວິນຍານດ້ວຍຄາຖາຕ່າງໆ, ຄຳສາບແຊ່ງ, ພິທີການຕ່າງໆ ແລະ ເຄື່ອງອາຄົມຕ່າງໆ.

7. ປ້ອມອັນເຂັ້ມແຂງຂອງຄຣິສຕະຈັກ

ຄາລາເຕຍ 5:20; ສຸພາສິດ 6:19

ຄວາມເຊື່ອຖືທີ່ແຕກເປັນພັກເປັນພວກ: (ເປັນພັກເປັນພວກ - ແມ່ນກຸ່ມຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ມີ ມູນມອງແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມໃຫຍ່.)

- ກ) ການແບ່ງແຍກຖ່າມກາງຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆ
- ຂ) ຄວາມອວດ (ຈອງຫອງ) ໃນຫລັກຄຳສອນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖື
- ຄ) ການຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາລົບຂອງຄະນະນິກາຍຕ່າງໆ ຫລື ຫລັກຄວາມເຊື່ອໃດ ໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກອອກຈາກສ່ວນອື່ນໆຂອງພະກາຍ.
- ງ) ການແຕກແຍກກັນລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກ (ພວກເຮົາ) ກັບເມືອງ (ພວກເຂົາ).

V. ສົງຄາມຂອງພວກເຮົາ

ກ. ສິ່ງທຳອິດ – ມັດຄົນທີ່ແຂງແຮງ

ມັດທາຍ 12:28-29

"ແຕ່ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜູ້ອອກດ້ວຍພະວິນຍານຂອງພະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຣາຊະອານາຈັກຂອງ ພະເຈົ້າກໍມາເຖິງພວກທ່ານແລ້ວ ຫລື ໃຜຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນແຂງແຮງ ແລະຈະປຸ້ນເອົາຊັບຂອງເພິ່ນໄດ້ຢ່າງໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ມັດຄົນແຂງແຮງ ນັ້ນໄວ້ເສຍກ່ອນແລ້ວ ຈິ່ງຈະປຸ້ນເອົາຊັບໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນໄດ້."

"ການຂັບໄລ່ຜູ້ອອກ" ເປັນອີກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ລາຊະອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າຂະຫຍາຍ.

- "ຄົນແຂງແຮງ" ວິນຍານຊົ່ວ ແລະວິນຍານອື່ນໆທີ່ອາໄສຢູ່ ແລະຄວບຄຸມເຮືອນ.
- "ເຮືອນຂອງຄົນແຂງແຮງ" ຫລື "ທີ່ໝັ້ນ" ຫລື "ເຂດປົກຄອງ" ແມ່ນບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ກຸ່ມຄົນ, ຜູ້ຄົນ, ຊົນຊາດ ຫລື ເຂດປົກຄອງທາງພູມສາດ ຊຶ່ງວິນຍານຊົ່ວ ຫລື ວິນຍານ ອື່ນໆຍຶດ ຫລື ຄວບຄຸມຢູ່.

ການສັ່ງຜູກມັດ ແລະ ການແກ້ມັດ

ມັດທາຍ 16:19 "ເຮົາຈະມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງແຜ່ນດິນສະຫວັນໄວ້ໃຫ້ທ່ານ ທ່ານຈະຜູກມັດສິ່ງໃດໄວ້ໃນໂລກ, ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຊົງຜູກມັດໄວ້ແລ້ວໃນສະຫວັນ ທ່ານຈະແກ້ສິ່ງໃດໃນໂລກ, ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຊົງແກ້ໃຫ້ຫລຸດແລ້ວໃນສະຫວັນ."

ມັດທາຍ 12:29 "ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຈະມັດຄົນແຂງແຮງນັ້ນໄວ້ເສຍກ່ອນ."

ມັດທາຍ 18:18 "ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ສິ່ງໃດໆພວກທ່ານຈະຜູກມັດໄວ້ໃນໂລກ ກໍຈະຊົງຜູກມັດໄວ້ແລ້ວໃນສະຫວັນ ສິ່ງໃດໆພວກທ່ານຈະແກ້ໃນໂລກກໍຈະຊົງແກ້ໃຫ້ຫລຸດເສຍແລ້ວໃນສະຫວັນ ເໝືອນກັນ."

- ການຜູກມັດ

ການຜູດ, ມັດ, ການຮັດ

ກ) ການມັດ, ຮັດດ້ວຍໂສ້, ການໃສ່ໂສ້

ຂ) ໂດຍອຸປະນາ:

(i) ການມັດ, ເຮັດໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ພັນທະ, ການໃຊ້ກົດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ອື່ນໆ.

(ii) ການຫ້າມ, ການບໍ່ອະນຸຍາດ, ເປັນການປະກາດວ່າ ຜິດກົດໝາຍ.

- ການສັ່ງແກ້

ເປັນການປົດປ່ອຍຄົນ(ຫລືສິ່ງຂອງຕ່າງໆ)ທີ່ຖືກມັດ ຫລື ຮັດຢູ່.

ເປັນແກ້ມັດຜູ້ທີ່ຖືກມັດ, ໝາຍເຖິງ ການແກ້ມັດ, ການປົດປ່ອຍຈາກການຖືກມັດ, ປ່ອຍ ໃຫ້ເປັນອິດສະຫລະ.

- ກ) ເປັນການປົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ, ປ່ອຍໄປ
- ຂ) ກ່ຽວກັບການອອກໄປ, ການໝົດສິດອຳນາດ, ໂດຍກົດ ຫລື ການກະທຳ
- ຄ) ເປັນການປະກາດວ່າຜິດກົດໝາຍ

ຂ. ອິນຍານຊົ່ວຖືກຜຸກກັດ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາເຊື່ອຝັງພະອົງ

- 1. **ຈົ່ງຍອມຈຳນົມ** ຕໍ່ “ຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງພະເຈົ້າ” **ໂຢຊອບ 5:13-15**
- 2. **ຈະບໍ່ສາມາດຮົບກັບສັດຕູຂອງທ່ານໄດ້** ຫາກມີການບາບໃນຄ້າຍພັກ **ໂຢຊອບ 6:2; 7:11-13**

ພະບັນຍັດສອງ 8:1, 2

“ພະບັນຍັດທັງຫລາຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ຈົ່ງເຮັດຕາມຢ່າງສັດຊື່ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະມີຈຳນວນຄົນຫລາຍ. ພວກເຈົ້າຈະຍຶດຄອງເອົາດິນແດນ ທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບປູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງລະນຶກວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຈົ້າຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາສີ່ສິບປີຢ່າງໃດ. ພະອົງໄດ້ທົດສອບພວກເຈົ້າໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຄືກັນ ເພື່ອຢາກຈະຢັ້ງຮູ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າວ່າເປັນຢ່າງໃດ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອຝັງຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພະອົງຫລືບໍ່.”

- ກ) ຂໍ້ 1: **ການເຊື່ອຝັງ** ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຫລາຍ:
 - (i) ເພື່ອຊີວິດ
 - (ii) ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄອບຄອງດິນແດນ
- ຂ) ຂໍ້ 2: ຈຸດປະສົງທີ່ປ່ອຍໃຫ້ເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ:
 - (i) ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເອງ**ຖ່ອມຕົວລົງ**. ຄວາມຈອງຫອງຂອງພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກໄປ.
 - (ii) ເພື່ອ**ທົດສອບ**ເຮົາ. ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າມີຫຍັງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ.
- 3. ສິ່ງທີ່ອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຄວາມສົນພະໂທທີ່ສຸດ ແມ່ນ **ລັກສະນະນິໄສພາຍໃນ**, ຄວາມບໍລິສຸດ.

ໂຮມ 5:3-4

3 ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ພວກເຮົາກໍຊົມຊື່ນຍິນດີ ໃນຄວາມຍາກລຳບາກດ້ວຍ ເພາະຮູ້ແລ້ວວ່າ ຄວາມຍາກລຳບາກນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມອົດທົນ. 4 ແລະ ຄວາມອົດທົນນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນທີ່ພະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບ ແລະ ການທີ່ຊົງເຫັນຊອບນັ້ນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.

- ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຄື **ບ່ອນຝັງສົບ** ຂອງຄົນໝົດທັງລຸ້ນ(ເກົ່າ)ທີ່ຍັງສືບຕໍ່ຈົ່ມທຸກໃຈຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈ ແລະເຊື່ອຝັງອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຂົາມີແຕ່ຢາກຈະກັບໄປຫາທາງເກົ່າໆຂອງພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດ.

- ຖິ້ມແຫ້ງແລ້ງດຽວກັນນີ້ຍັງເປັນ **ບ່ອນໃຫ້ຊີວິດ** ແກ່ຄົນໝົດທັງລຸ້ນ(ໃໝ່)ໄດ້ເກີດມາ ແລະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຖ່າມກາງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກຕ່າງໆ. ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງ ນອກຈາກການຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈ ແລະເຊື່ອຝັງອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຖ່າມກາງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ກຽມພ້ອມກັບການປ່ຽນແປງໃໝ່. ພວກເຂົາພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະສູ້ເພື່ອພະສັນຍາຂອງພະເຈົ້າ.

4. **ການຕັດສິນໃຈຂອງທ່ານ - ການຕອບສະໜອງຂອງທ່ານຕໍ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກ ຈະເປັນໂຕກຳນົດວ່າໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນັ້ນໆ ຈະເປັນບ່ອນເກີດແຫ່ງຊີວິດ ຫລື ຈະເປັນ ບ່ອນຝັງທ່ານ.**

ຄາລາເຕຍ 5:17; ລູກາ 9:23
ໂຣມ 6

ໄຊຊະນະໃນການຮົບນີ້ - ຄື ການຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເຊື່ອຝັງ.

ຫາກເປັນຢ່າງນັ້ນແລ້ວກໍສະແດງວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຢ່າແດນ ແລະເລີ່ມສົງຄາມຝ່າຍອິນຍານກັບຜູ້ປົກຄອງ ແລະອຳນາດຕ່າງໆ ເພື່ອຍຶດເອົາດິນແດນກັບມາເພື່ອອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າ.

ອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າ ≈ ຄວາມເປັນເຈົ້າອຳນາດ ≈ ການປົກຄອງເໝືອ / ປົກຄອງ.

5. **ການເຊື່ອຝັງເຮັດໃຫ້ທ່ານມີສິດອຳນາດ**

ມັດທາຍ 10:1, 78 ລູກາ 10:17-20

“5 ຄົນສາມາດລົບກັບສັດຕູ 100ຄົນໄດ້ ແລະ 100 ຄົນສາມາດລົບສັດຕູ 10,000 ຄົນໄດ້”
ລະບຽບພວກເລວີ 26:1-13

- ຫາກພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອຝັງພະອົງ ພະອົງກໍບໍ່ສາມາດຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບ້ວງແຮ້ວຂອງສັດຕູໄດ້.

“ເຫດສັນໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງເອີ້ນເຮົາວ່າ, ນາຍ, ນາຍ. ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາບອກນັ້ນ.”
ລູກາ 6:46-49

- *“ລາຊະອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່”*
(ມາລະໂກ 1:14-15)

ການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແມ່ນການຫັນໝືຈາກທາງເກົ່າ - ເປັນການປ່ຽນທິດທາງຊີວິດຂອງທ່ານ.

ການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແມ່ນ ການຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເຊື່ອຝັງ, ເປັນການຕອບສະໜອງດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ (ຕັ້ງໃຈ)ຂອງຄົນນັ້ນໆ.

- *ພະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ເພື່ອໄພ່ພົນຂອງພະອົງ. ຫາກພວກເຮົານຳໃຊ້ຄຳວ່າ: “ພະອົງຈະຊົງເຮັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ເໝືອນຢ່າງໄດ້ເຮັດແລ້ວທີ່ແຜ່ນດິນສະຫວັນ.”*

ຄ. ຈົ່ງສອນບຸກທະພັນຄົບຊຸດຊຶ່ງມາຈາກພະເຈົ້າ

ເອເຟໂຊ 6:11-17

ເປັນການປົກປ້ອງຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ (ຊຶ່ງເປັນສະໜາມຮົບ) ເພື່ອຮັກສາຄວາມຄິດຈິດໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນອິດສະລະ.

- 1. **ເອົາຄວາມຈິງຄາດແອດຂອງທ່ານໄວ້** **ໂຢຮັນ 8:31-32; 14:6;**
ເພງສັນລະເສີນ 119:160

ພະອົງຊົງເປັນ: ຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດ - ລິດເດດ - ສິດ - ສະຕິປັນຍາ - ຄວາມຮັກ - ພະຄຸນ. ສິ່ງທີ່ພະອົງໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ ແລະ ສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເຮັດ. ຊົງກ່າວແຕ່ຄວາມຈິງຕະຫລອດ. ຄຳຕົວະເປັນການເປີດປະຕູໃຫ້ກັບຄວາມຜ່າຍແພ້.

ເພງສັນລະເສີນ 15:12; ເອເຟໂຊ 4:15, 24-27; ໂກໂລຊາຍ 3:9
ໂຢຮັນ 8:44 “... ພໍ່ ... ເປັນພໍ່ຂອງການຕົວະ”; ກິດຈະການ 5:1-5 ອານາເນຍ & ຊະຟິລາ

- 2. **ເອົາຄວາມຊອບທຳເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນເອິກ** ປົກປ້ອງຫົວໃຈ. **ສຸພາສິດ 4:23**

- ທຳອິດ: ຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພະອົງ.
ຟິລິບປ໌ 3:9
2ໂກຣິນໂທ 5:21
1 ເທຊະໂລນິກ 5:8

- ຫລັງຈາກນັ້ນ: ຈົ່ງເປັນບໍລິສຸດ” **ການດຳເນີນຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດ**
1ເປໂຕ 1:13-16 ເອເຟໂຊ 4:24;
1ຕີໂມທຽວ 6:11;
1ໂຢຮັນ 2:29; 3:3,7,10

- ຊີວິດທີ່ໄຊຊະນະ ເລີ່ມຈາກຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດເສຍກ່ອນ.

“ພະອົງເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດເຮົາໃຫ້ພື້ນຈາກອຳນາດແຫ່ງຄວາມມືດ.” ການຍອມຢູ່ໃຕ້ຄວາມມືດ ແມ່ນການມອບສິດໃຫ້ແກ່ຊາຕານໄດ້ຄອບຄອງ.

ລູກາ 11:35-36 “ເຫດສັນນັ້ນ ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ້ານວ່າຄວາມສະຫວ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນທ່ານນັ້ນມືດໄປ.”

ວິນຍານຊົ່ວສາມາດຍ່າງເຂົ້າໄປໃນທຸກໆພື້ນທີ່ຂອງຄວາມມືດໄດ້. ພາກສ່ວນ (ພື້ນທີ່)ໃດກໍຕາມທີ່ມີການຝ່າຝືນ (ບໍ່ເຊື່ອຟັງ) ພະທຳຂອງພະເຈົ້າ, ທີ່ນັ້ນກໍຈະເກີດມືດມົວຝ່າຍວິນຍານ ແລະເກີດການເຄື່ອນໄຫວຂອງວິນຍານຊົ່ວພາຍໃນ.

- ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ ແລະ ກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງສາມາດໄປນາໄດ້ຢ່າງອິດສະຫລະພາບ ແລະ ບໍ່ຕົກຢູ່ໃນເຂດປົກຄອງຂອງສັດຕູ.

ເພງສັນລະເສີນ 97:10

10 ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກພວກທີ່ຊັງຄວາມຊົ່ວມົວໝອງ ພະອົງຄຸ້ມຄອງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຂອງພະອົງໄວ້. ຝ່າຍຝຽງຊົນຂອງພະເຈົ້າ ພະອົງກໍຊ່ອຍກອບກູ້ເອົາຈາກອຳນາດຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ.

ສຸພາສິດ 8:13

13 ການຢ່າເກງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນກຽດຊັງສິ່ງທີ່ຊົ່ວ ສຳລັບຕົວເຮົາເອງນັ້ນ ເຮົາກຽດຊັງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເດີ້ ຄື ການຈອງຫອງຟອງຕົວຂຶ້ນ ແລະການອອດຕີອອດເດັ່ນ ເປັນການປະພຶດໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ແລະເປັນຄຳເວົ້າອັນບໍ່ຈິງ.

- ຄວາມຈອງຫອງຟອງຕົວຂຶ້ນເປັນການເປີດປະຕູໃຫ້ກັບຊາຕານ. **ລູກາ 22:23-24, 31-32**
ການຕົກໃນການບາບ. (**ຢາໂກໂບ 4:6-7**)
ຜົນກໍຄື: ຄວາມຖ່ອມຕົວ **ກິດຈະການ 3:12ຂ**
- ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະເຮັດເສີກ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຈັກ - ພື້ນທີ່ຕ່າງໆທີ່ເຮົາເຊື່ອງ ຄວາມມືດເອົາໄວ້ ຊຶ່ງເປັນພື້ນທີ່ທີ່ເຮົາຕ້ອງຊະນະໃຫ້ໄດ້ໃນອະນາຄົດ.
1ເປໂຕ 5:5-9
- ເພື່ອຈະໄດ້ໄຊຊະນະນັ້ນ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພະອົງ.
ອົບພະຍົບ 33:14; ເພງສັນລະເສີນ 15; 24:3-6

ອົບພະຍົບ 33:14

14 ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຕອບວ່າ “ເຮົາຈະນຳພາພວກເຈົ້າໄປ ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ໄຊຊະນະ”

- ຊາຕານບໍ່ສາມາດກ່າວຫາ ແລະ ນຳເອົາມົນທົນມາສູ່ຈິດສຳນຶກທີ່ໂສສະອາດໄດ້.

1ຕີໂນທຽວ 1:5, 19; 3:9; 1ເປໂຕ 3:16,18,21

3. ເອົາຄວາມພັງພ້ອມຝ່າຍຂ່າວປະເສີດເລື່ອງສັນຕິສຸກມາສູບໃສ່ຕີນ

ກຽມ ແລະພ້ອມສະເໝີທີ່ຈະໄປທຸກຫົນແຫ່ງ, ປະກາດ (ສັງສອນ) ທຸກເວລາ. ຄວາມສາມາດໃນການໄປມາ.

ມາລະໂກ 16:15 “ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກ ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ.”

ເອຊາຢາ 52:7 ເປັນຕາໜ້າຮັກແທ້ ທີ່ເຫັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວພວມຂ້າມພູທັງຫລາຍມາ ໂດຍນຳເອົາຂ່າວດີ ຄື ຂ່າວແຫ່ງສັນຕິສຸກມາໃຫ້.”

4. ຍົກເອົາຄວາມເຊື່ອເປັນເຂນ

- ເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນ: ສຸພາສິດ 30:5; 2:7; ເພງສັນລະເສີນ 3:3; 28:7; ໂຣມ 10:17

ການໄວ້ວາງໃຈໃນພະເຈົ້ານັ້ນ ຄື ການທີ່ເຮົາປາວປະກາດພະສັນຍາຂອງພະເຈົ້າຕໍ່ຄຳຕົວະ ແລະການ ບິນເບືອນຄວາມຈິງຂອງຊາຕານ.

- ເຄື່ອງປະທະ: ໃຊ້ເພື່ອເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າ - ໄປໜ້າ.
ເຮັບເຣີ 11:1, 33-34; ເພງສັນລະເສີນ 37:3,5; 1 ໂຢຮັນ 5:4-5

5. ເອົາຄວາມຝັນເປັນເຄື່ອງຄຽນປ້ອງຫົວໄວ້

ເປັນການປົກປ້ອງຄວາມຄິດຈິດໃຈຂອງເຮົາ (ຊຶ່ງເປັນສະໜາມຮົບ) ເພື່ອຮັກສາຄວາມ ຄິດຈິດໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ ເປັນອິດສະຫລະ.

2ໂກຣິນໄທ 4:4 “ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ພະຂອງສະໄໝນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາມືດໄປ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ເຂົາເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພະສະຫວ່າງລາສີຂອງພະຄຣິດ ຜູ້ຊົງມີລັກສະນະຢ່າງພະເຈົ້າ.”

2ໂກຣິນໄທ 10:45 “ເພາະວ່າ ເຄື່ອງອາວຸດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍໂລກ ແຕ່ມີຣິດອຳນາດຈາກພະເຈົ້າ ອາດ ທຳລາຍຄ້າຍອັນເຂັ້ມແຂງໄດ້ ຄື ທຳລາຍຄວາມຄິດທີ່ມີເຫດຜົນອັນບໍ່ຈິງ ແລະ ຄວາມດີດົງທຸກປະການທີ່ຕັ້ງ ຕົວຂຶ້ນຂັດຂວາງຄວາມຮູ້ຈັກພະເຈົ້າ ແລະປາບຄວາມຄິດທຸກປະການລົງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ ຈົນເຖິງມ້ອມ ພັງພະຄຣິດ.”

ເຮົາໄດ້ປົກປ້ອງທຸກໆບ່ອນແລ້ວ ຍົກເວັ້ນແຕ່ . . . ທາງຫລັງ.

- ກ) ຢ່າຫັນກັບຫລັງຈັກເທື່ອ, ຢ່າຍອມແພ້, ຢ່າທ້ຖອຍ.
- ຂ) ທະຫານໂຣມຈະຮົບເສິກໂດຍເຮັດເປັນຖັນແຖວຖິ່ງກັນ ແລະມີໄລ້ຫ້ອງກັນພວກເຂົາພ້ອມ. ຈິ່ງຊອກ ຫາຈຸດຍື່ນຂອງທ່ານໃນພະກາຍ, ໃນກອງທັບຂອງພະອົງ ຈິ່ງຍື່ນຢູ່ນຳກັນ.

ງ. ອາວຸດຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກເຮົາສຳລັບການຮົບເສິກ

2ໂກຣິນໄທ 10:3-5

“ເພາະວ່າອາວຸດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍໂລກ . . . ມີລິດອຳນາດຈາກພະເຈົ້າ ອາດທຳລາຍຄ້າຍ ອັນເຂັ້ມແຂງໄດ້,

1ໂກຣິນໄທ 15:57 ໄດ້ຊົງປະທານໄຊຊະນະໃຫ້ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍແລ້ວ!

1. ຄຳອະທິຖານ ເປັນກຸນແຈສຳຄັນ

ຫາກພວກເຮົາບໍ່ອະທິຖານ, ພະອົງກໍຈະບໍ່ກະທຳການຫຍັງ. ຍ້ອນຫຍັງ???

- ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນ ພະເຈົ້າໄດ້ມອບສິດອຳນາດໃນການປົກຄອງໂລກນີ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ. ຄວາມຈິງຂໍ້ນີ້ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງ ຫລື ຖອນອອກຈັກເທື່ອ.

ກ) ປະຖົມມະການ 1:28

ຂ) ເພງສັນລະເສີນ 115:16; 8:4-8

ຄ) ເຮັບເຮີ 2:5-8

- ແລ້ວສະຫວັນຍັງຄອຍຢູ່: **ເຮັບເຮີ 10:13**

ເຮັບເຮີ 10:13

13 ເພື່ອຊົງຄອຍຢູ່ “ຈົນບັນດາສັດຕູຂອງພະອົງຖືກປາບລົງໃຕ້ພະບາດຂອງພະອົງ”.

ຄອຍຖ້າ..... ຈົນກວ່າມະນຸດຈະ:

ໃຈຮ້າຍພໍ່ແລ້ວ

ເຈັບເປັນພໍ່ແລ້ວ

ເມື່ອຍພໍ່ແລ້ວ

ເປື້ອໜ້າຍກັບການອະທິຖານແລ້ວ !!!

ການເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັບພະເຈົ້າ => ພໍ, ພຽງພໍ່ແລ້ວ

- ການມາຢືນໃນຊ່ອງວ່າງແທນຄົນອື່ນ => ຄື ເມື່ອເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຄົນໃດເອົາໃຈໃສ່ເລື່ອງການອະທິຖານເລີຍ:

ກ) “ຂໍໃຫ້ລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງມາ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມ”

ອັນນີ້ແມ່ນຄຳຂໍເພື່ອ: ໃຫ້ແຜນການຂອງພະອົງທີ່ຖືກຂັດຂວາງມາ ຈົນຮອດດຽວນີ້. ອັນນີ້ ໝາຍເຖິງ:

ແຜນການຂອງພະອົງເນື່ອງດ້ວຍໄພ່ພົນ

(i) ການຢຽວຢາຮັກສາຝ່າຍຈິດວິນຍານ **1ໂຢຮັນ 5:16**

(ii) ການຢຽວຢາຮັກສາຝ່າຍຮ່າງກາຍ **ຢາໂກໂບ 5:14-18**

(iii) ຊົງຊ່ວຍເຫລືອປະຊາຊົນ **ໂຢເອນ 2:17**

ເພື່ອແຜນການຂອງພະອົງເນື່ອງດ້ວຍເມືອງ, ປະເທດ ແລະ ເຂດປົກຄອງຂອງພວກເຮົາ

(i) ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດຕ່າງໆ **1ຕີໂນທຽວ 2:18**

(ii) ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອເມືອງຕ່າງໆ **ເຢເຣມີຢາ 29:7**

(iii) ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອປະຊາຊົນ **2ຂ່າວຄາວ 7:14; ເພງສັນລະເສີນ 2:8; 111:6**

ຈິງຊອກຮູ້ນ້ຳພະໂທຂອງພະອົງຕໍ່ສະຖານະການຕ່າງໆ. ແລ້ວອະທິຖານເພື່ອນ້ຳພະໂທນັ້ນໆ ໃຫ້ເກີດເປັນຈິງ.

ເອຊາຢາ 9:7 “...ລາຊະອຳນາດຂອງພະອົງນັ້ນຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ສະເໝີ”

ເອເຟໂຊ 6:18 ເປັນການອ້ອນວອນ ຂໍໃຫ້ມີກຳລັງເໝືອກວ່າ ຄວາມສັບສົນດຸ້ນວາຍ ໃນໂລກນີ້ ເຊັ່ນ: **ຢາໂກໂບ 5:14-16**

ຂ) ການຍູ້ດັນຄວາມມືດ ເພື່ອຂະຫຍາຍອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າ

ກຳນົດ (ວາງ) ເຂດແດນ. **ຈິດເຊັນບັນຊີ 33:50-55 ໂຢຊອບ 1:3; 6:2**

ການອ້ອນວອນຂໍພະກະລຸນາ ໝາຍເຖິງ: ອ້ອນວອນຂໍຊັບສິນ ຫລື ສິດອື່ນໆທີ່ປະກາດວ່າ ເປັນຂອງຜູ້ອື່ນແບບບໍ່ຊອບ (ບໍ່ຖືກຕ້ອງ)

ໂຢຊອບ 19:11, 22, 26, 27, 34

ເພງສັນລະເສີນ 44:5 “ເຫລົ່າສັດຕູໄດ້ຜ່າຍແພ້ດ້ວຍອຳນາດຂອງພະອົງ... ແຕ່ພະອົງໄດ້ ຊ່ອຍຂ້າພະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກເຫລົ່າສັດຕູ ຄື ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້າພະອົງໃຫ້ພວກເຂົາຜ່າຍແພ້.”

ຄ) “ໂອ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີຍ, ໂຜດສົງສານປະຊາຊົນຂອງພະອົງດ້ວຍ ຂໍຢ່າໃຫ້ຊົນຊາດອື່ນໝິ່ນ ປະໝາດພວກຂ້າພະອົງເລີຍ ໂດຍຖາມຫຍໍ້ຫຍັ້ນວ່າ ພະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ໃສແລ້ວ?”

ໂຢເອນ 2:17

ງ) ເພື່ອຮ້ອງອອກຕ້ອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ພະອົງເປີດ (ອ້າ) ພະຫັດອັນບໍລິສຸດຂອງພະອົງ.

(i) ຊົງເປັນນັກຮົບ **ອົບພະຍົບ 15:3, 6, 12**

(iii) ພະຫັດຂອງເຮົາສິ້ນເຂົ້າຫລື?

ເອຊາຢາ 50:2; 51:9; 52:10

ຈ) ຄຳອະທິຖານປັດປ່ອຍທູດສະຫວັນ ແລະ ຜູກມັດວິນຍານຊົ່ວ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຫລົ່າທູດສະຫວັນກໍຄື :

(i) ນະມັດສະການ ແລະ ຮັບໃຊ້ອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ **ເຮັບເຣີ 1:4, 6-7**

(ii) “ຝູງເທວະດາທັງປວງນັ້ນ ແມ່ນວິນຍານຮັບໃຊ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ ເປັນນໍລະດົກ” **ເຮັບເຣີ 1:14**

ອັບຮາຮາມອະທິຖານເພື່ອໂລດ – ເຫລົ່າທູດສະຫວັນກໍຊ່ວຍໂລດ.

ປະຖົມນະການ 19

ເອລີຊາຖືກກຳລັງຂອງສັດຕູອ້ອມໄວ້. **2ກະສັດ 6:17**

ດານີເອນໃນຖ້ຳສິງ. **2ກະສັດ 6:17**

ດານີເອນຖືສິນອິດ ແລະ ອະທິຖານເປັນເວລາສາມອາທິດ.

ດານີເອນ 10:2,13

ເຮເສກີຢາອະທິຖານ, ແລ້ວເທວະດາກໍໄດ້ຂ້າທະຫານຂອງອັດຊີເລຍ ຕາຍ 185,000 ຄົນ.

ເອຊາຢາ 37:21,36

ຊົງໂຜດຊ່ອຍອັກຄະສາວົກໃຫ້ພົ້ນຈາກການຈຳຈອງ.

ກິດຈະການ 5:19; 12:5-10

2. “ພະແສງຂອງພະວິນຍານ ຄື **ພະທຳ**ຂອງພະເຈົ້າ”
ເອເຟໂຊ 6:17

ກ) ພະທຳເຕັມໄປດ້ວຍລິດເດດ

ເຮັບເຮີ 4:12 “...ປະກອບດ້ວຍຊີວິດແລະຮິດເດດ, ຄົມກວ່າດາບສອງຄົມທຸກດວງ...”

ເອຊາຢາ 55:11 “... ຄືວ່າ ມັນຈະສຳເລັດຜົນໄດ້ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ວາງແຜນການ ມັນຈະກະທຳໃຫ້
ເກີດຜົນ

ເຢເລນີຢາ 23:29 “. . . ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາເປັນດັ່ງໄຟ ແລະຄ້ອນຕີ. . . .”

ພະນິມິດ 1:16 “ມີພະແສງສອງຄົມອອກມາຈາກພະໂອດ”

1ເທຊະໂລນິກ 2:13 “ເປັນພະທຳຂອງພະເຈົ້າທີ່ດຳເນີນງານຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອ.”

ເພງສັນລະເສີນ 107:20 “ໂດຍຄຳສັ່ງ ພະຍາດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫາຍໄປ.”

ມັດທາຍ 8:8 “.... ແຕ່ຂໍກ່າວເທົ່ານັ້ນຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າມ້ອຍກໍຈະດີພະຍາດ.”

ພະຄຳຂອງພະອົງ (ເຣມາ) ການຊົງສຳແດງ ມີນາໂດຍທາງຄວາມສຳພັນອັນຊຶດໃກ້ / ຄຳອະທິຖານ.
ເອເຟໂຊ 6:18

(i) ເຮົາພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາກາຍເປັນຈິງ.
ເຢເລນີຢາ 1:7-9, 12, 17

(ii) ເອລີຢາຢຸດຝົນ
ຢາໂກໂບ 5:17; ແລະ 1ກະສັດ 17:1; 18:1

ຂ) ຕຽນພ້ອມທີ່ຈະໃຊ້ພະຄຳ.

ເພື່ອຢຸດການເຈັບເປັນຕ່າງໆ
ເພື່ອຢຸດວິນຍານຊົ່ວປໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວໃດໆເໝືອນຊີວິດຂອງຄົນນັ້ນໆ.

ພວກເຮົາຈະຕ້ອງອິດສາພະຍາຍາມໃນທຸກໆກິດຂອງລາຊະອານາຈັກ.ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້
ຈົນກວ່າຈະເຫັນຄຳຕອບ.

ຕົວຢ່າງ: **ມັດທາຍ 7:1-11; ລູກາ 11:1-10; 18:17**
ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ສັ່ງຜູກມັດ (ຢຸດ) ແລະ ແກ້ມັດ (ປ່ອຍ) ຈົນກວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາກຳລັງປ່າວປະກາດນັ້ນຈະເກີດ
ເປັນຈິງ.

ງານປະກາດຂ່າວປະເສີດທີ່ສຳເລັດຜົນນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຈະເລີນຂຶ້ນ ສ່ວນການຂະຫຍາຍອານາຈັກ
ຂອງພະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນຂຶ້ນກັບສົງຄາມຝ່າຍວິນຍານ.

ວິນຍານຊົ່ວຈະຖືກຜູກມັດ ແລະ ການຮັກສາໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ແລະຊີວິດຂອງຄົນອື່ນໆຈະເກີດຂຶ້ນ ຫາກ
ພວກເຮົານຳໃຊ້:

3. ພະນາມຂອງພະເປຼອ

ຟີລິບປ໌ 2:9-11; ກິດຈະການ 3:6; 15-16; 4:10; 9:34; 16:16-18

1ຊານຸເອນ 17:45; ນາຣະໂກ 16:17; ໂຣມ 10:13

1ຊານຸເອນ 17:45

45 ດາວິດຕອບວ່າ “ເຈົ້າມາຕໍ່ສູ້ນຳຂ້ອຍດ້ວຍດາບ, ຫອກ, ແລະ ຫລາວ, ແຕ່ຂ້ອຍມາຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າໃນນາມ
ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງຊົງຮິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ເປັນພະເຈົ້າຂອງກອງທັບອິສະຣາເອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າທ້າທາຍ
ນັ້ນ.”

2ຂ່າວຄາວ 14:11 ເພງສັນລະເສີນ 44:5

4. ລິດເດດຂອງຄຳສັນລະເສີນ

ເພງສັນລະເສີນ 22:3 “ພະເຈົ້າຊົງປະທັບຢູ່ຖ່ານກາງຄຳສັນລະເສີນ”

ອົບພະຍົບ 15:10-11 “ຄວາມສຸດຍອດໃນຄຳສັນລະເສີນ”

ເພງສັນລະເສີນ 149 ເອຊາຍ໌ 42:10-13

ເພງສັນລະເສີນ 8:2

ເພງສັນລະເສີນ 76:1-3 ຢູດາ = ການສັນລະເສີນ

ກິດຈະການ 16:22 2ຂ່າວຄາວ 20:22

5. ລິດເດດຂອງການປະກາດ (ການສັ່ງສອນ)

ໂຣມ 1:15-16

ໂຣມ 1:15-16

15 ເພາະເຫດນັ້ນ, ເຮົາຮີບຮ້ອນທີ່ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນກຸງໂຣມເໝືອນກັນ.
16 ເພາະເຮົາບໍ່ມີຄວາມລະອາຍໃນຂ່າວປະເສີດ ດ້ວຍວ່າຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນຣິດເດດຂອງພະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້
ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ, ພວກຍິ່ວກ່ອນ ແລະ ພວກຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

1ໂກຣິນໂທ 1:17-24

6. ລິດເດດຂອງຄຳພະຍານ - “ການເປັນພະຍານ”

ພະນິມິດ 12:11

ພະນິມິດ 12:11

11 ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ໄຊຊະນະພະຍານາກດ້ວຍພະໂຣຫິດຂອງພະເມສາມ້ອຍ ແລະ ເພາະຄຳພະຍານຂອງເຂົາ
ເອງ ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຈະຕາຍກໍບໍ່ເສຍດາຍຊີວິດຂອງຕົນ.

7. ລິດເດດຂອງການຖືສິນອິດ ມັດທາຍ 6:16-18; 9:14-15

ກ) ເພື່ອຮັບລິດເດດໃນການປະຕິບັດພັນທະກິດ ລູກາ 4:12, 14

ຂ) ເພື່ອການຊົງເປີດເຜີຍສ່ວນບຸກຄົນ ລູກາ 2:36-38

ຄ) ເພື່ອການຊົງເອີ້ນ ແລະການສົ່ງອອກໄປເຮັດພັນທະກິດ ກິດຈະການ 13:1-4

ງ) ເພື່ອໄຊຊະນະເໝືອເນື້ອໜັງ ເພງສັນລະເສີນ 35:13

ຄາລາເຕຍ 5:17 ເປັນກຳລັງ ລິດເດດທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຕົນຫາຂອງເນື້ອໜັງ

ຈ) ສົງຄາມຝ່າຍອິນຍານ

ເອຊາຢາ 58:6 "ການຖືສິນອິດເຂົ້າແບບທີ່ເຮົາຕ້ອງການແມ່ນດັ່ງນີ້:

1ຊານູເອນ 7:3-10 ເອົາພະເຈົ້າອົງອື່ນອອກໄປ, ຖືສິນອິດ, ອະທິຖານອ້ອນວອນ, ຈົ່ງເອົາຊະນະ
ສັດຕູໄດ້.

2ຂ່າວຄາວ 20

ມັດທາຍ 17:14-21 “ແຕ່ຜີແນວນີ້ບໍ່ເຄີຍຖືກຂັບໄລ່ອອກ ເວັ້ນແຕ່ການອ້ອນວອນ ແລະ ການຖືສິນ
ອິດອາຫານ”

VI. ພາກປະຕິບັດ - ສົງຄາມຝ່າຍວິນຍານ

ຈົ່ງທຸນຂໍຄວາມສາມາດໃນການເບິ່ງເຫັນຝ່າຍວິນຍານຈາກອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1. ມີຫຍັງຜິດປົກກະຕິກັບບ່ອນນີ້?
2. ເຮັດແນວໃດມັນຈຶ່ງເປັນແບບນີ້?
3. ຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່?
ເຊັ່ນ: ໂຢຊອຍ - ການເຂົ້າຍຶດແຕ່ລະເມືອງນັ້ນ ເພິ່ນຈະມີແຜນການທີ່ບໍ່ຄືກັນ.
4. ມີຍາມຂອງຄຳວ່າ “ເປີດໃຫ້ເຂົ້າ” ໝາຍເຖິງການປ່ອຍໃຫ້ຊາຕານໄດ້ເຂົ້າໄປຕັ້ງຄ້າຍອັນເຂັ້ມແຂງພາຍໃນ.
ບາບຫຍັງ? ຜິດບາບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການປ່ອຍໃຫ້ຊາຕານໄດ້ເຂົ້າໄປຄວບຄຸມ “ປະຕູເມືອງ”
5. ວິທີການຊອກຫາການຜິດບາບຕ່າງໆ
 - ກ) ເປັນຫຍັງເມືອງນີ້ຈຶ່ງຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ?
 - ຂ) ເມືອງນີ້ ໄດ້ຊື່ນີ້ມາໄດ້ແນວໃດ (ຊື່ຂອງເມືອງໄດ້ມາແນວໃດ)?
 - ຄ) ກຸ່ມຄົນທຳອິດທີ່ມາອາໄສໃນບໍລິເວນນີ້ ແມ່ນໃຜ?
 - ງ) ແລ້ວເກີດຫຍັງຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ?
 - ຈ) ເກີດມີການສໍ້ລາດບັງຫລວງອັນໃດໃນລັດຖະບານນີ້ບໍ່?
 - ສ) ມີຄຳຂວັນ ຫລື ສະຕິໃດໆບໍ່?
 - ຊ) ເມືອງນີ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເທິງຫລັກການຫຍັງແດ່?
 - ຢ) ມີຫລັກຖານໃດບໍ່ທີ່ອ້າງອີງເຖິງການລ້ວງທາງສາສະໜາ?
 - ດ) ຄາມຈິບຫາຍຕ່າງໆ (ການທຳລາຍ) ຝ່າຍຮ່າງກາຍ.
 - ຕ) ສຶກສາເບິ່ງບົດເພງ, ວັດທະນະທຳ, ສະຖາປັດຍະກຳ, ສິນລະປະ.

6. ການຜິດບາບນີ້ ຕ້ອງມີການກັບໃຈແບບພ້ອມພຽງກັນ (ແບບພ້ອມໃຈກັນ, ຮ່ວມມືກັນ). ຕ້ອງມີຜູ້ອະທິຖານອ້ອນວອນນາຢືນຢູ່ໃນຊ່ອງວ່າງນີ້ເພື່ອເນື່ອງຂອງຕົນ.

ກ) ດາມີເອນ 9:5

ຂ) ເນເຫນີຢາ 1:7

ຄ) ເອສະຣາ 9:7

ພວກເຮົາເອງກໍເປັນທູດສໍາລັບພື້ນທີ່ຂອງພວກເຮົາ - ເຂດປົກຄອງ.

ໂຢຮັນ 20:23; 2ໂກຣິນໂທ 5:20

7. ຈິ່ງໂຈມຕີຄ້າຍອັນເຂັ້ມແຂງນີ້ໃນທາງທີ່ກົງກັນຂ້າມ / ຜົນຂອງພະວິນຍານຂອງພະເຈົ້າ.

ໂຮມ 12: 21 “. . . ແຕ່ຈິ່ງຊະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ.”

ເຊັ່ນ: ເອົາຊະນະຄວາມໂລບ ດ້ວຍການໃຫ້.

ເອົາຊະນະຄວາມອອດ ດ້ວຍການຖ່ອມຕົວ.

8. ການຈັດເວລາ ແມ່ນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ **ໂຢຮັນ 17:1**

ກ) ຈັດທຶນ ລ່ວງໜ້າເພື່ອອະທິຖານ **ລູກາ 10:1, 18-20**

ຂ) “ “ ເພື່ອການຖືສິນອິດ

ຄ) “ “ ເພື່ອການນໍາໃຊ້ພະແສງຂອງພະວິນຍານ.

ສັງຜູກມັດ / ສັງແກ້ **ລູກາ 11:20-22**

ງ) ຜູ້ນໍາຕ້ອງສອນຄົນຂອງຕົນເລື່ອງສົງຄາມຝ່າຍວິນຍານ

ຈ) ອາດຕ່າງໆໃນການຮົບເສິກຂອງພວກເຮົານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນອາດຝ່າຍໂລກນີ້ **2ໂກຣິນໂທ 10:4**

9. ຈິ່ງນໍາໃຊ້ພະແສງຂອງພະວິນຍານ

ກ) ອະທິຖານຂໍການປົກປັກຮັກສາແຕ່ລະຄົນພາຍໃນທີມ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ.

ໃຫ້ອ່ານ **ເບງສັນລະເສີນ 91** ຄູເຂົ້າ ແລະ ຖ່ອມຕົວເອງລົງ. ຄວາມຮູ້(ສະຕິປັນ ຍາ)ບໍ່ໄດ້ມີອໍານາດ ຫລື ລິດເດດຫຍັງໃນເຮົາ, ແຕ່ອໍານາດ ແລະ ລິດເດດທັງ ປວງນັ້ນມີຢູ່ໃນພະນາມຂອງພະອົງ.

ຂ) ການສາລະພາບ ແລະ ການຍອມຮັບຕໍ່ການບາບຕ່າງໆຂອງປະຊາຊົນ, ລັດຖະ ບານ, ທຸລະກິດຕ່າງໆ ແລະ ອື່ນໆ.

- ຄ) ຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີການເຈີມອັນເຂັ້ມແຂງຕ້ອງນຳໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຕໍ່ສູ້ກັບວິນ ຍານທີ່ປົກຄຸມເຂດນັ້ນໆ.

ສັງຜູກັດມັນ - ຢຸດມັນ - ທຳລາຍອຳນາດຂອງມັນ. ສັ່ງໃຫ້ມັນເຊົາ, ໜີໄປ ແລະ ແຕກຜ່າຍໄປ.
ສັ່ງແກ້ມັດ - ປັດປ່ອຍ - ປ່ອຍສິ່ງທີ່ຕົງກັນຂ້າມອອກມາ ຫລື ຂໍຜະວິນຍານຂອງພະເຈົ້າເຕີມເຕັມຊ່ອງທີ່ວ່າໆເປົ່ານັ້ນໆ.

ມັດທາຍ 12:44-45
- ງ) ໃຫ້ທຸກໆຄົນຍືນນຳກັນ ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ ມີຄວາມ ເຫັນພ້ອມກັນ.

ການປະກາດ

- ພະບັດຍັດສອງ 32:8** ອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບດິນແດນນີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານແລ້ວ!
ດັ່ງທີ່ພະອົງໄດ້ມອບຄານາອານໃຫ້ແກ່ອິດສະລາເອນນັ້ນ. ແຕ່ທ່ານຕ້ອງສູ້ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແຜ່ນດິນນັ້ນມາຄອບຄອງ!
- ເພງສັນລະເສີນ 2:8** ຈົ່ງຂໍນຳພະອົງ. ອັນນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນແຫ່ງພະສັນຍາຂອງທ່ານ
- ຈິດເຊັນບັນຊີ 13-14** ຈົ່ງກ່າວອອກມາແຕ່ຄຳລາຍງານທີ່ດີໆ!
- ໂຢບ 22:28** ຈົ່ງປາວປະກາດອອກໄປ!
- ມາລະໂກ 11:22-24** ທ່ານຈະເວົ້າຢູ່ກັບໃຜກໍຕາມ
- ເຮັບເຮີ 10:23** ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມຫວັງທີ່ພວກເຮົາປະກາດຕົວວ່າໄດ້ຮັບແລ້ວນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວເພາະວ່າ ພະອົງຜູ້ຊົງປະທານພະສັນຍານັ້ນ ກໍຊົງສັດຊື່.
- ໂຣມ 4:17** ຈົ່ງຮ້ອງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີຢູ່ນັ້ນໃຫ້ມີຂຶ້ນ.

ກຳແພງເລື່ອງການເຮັດບຸນ/ປະເພນີ ເພື່ອຈະໄດ້ພື້ນນັ້ນ ຕ້ອງຖືກທຳລາຍລົງ!!!

ສ່ວນກຳແພງແຫ່ງການຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນຈະຕ້ອງຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ!!
- ເອຊາຢາ 60:18** ອົງກະສັດແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຈະສະເດັດມາ!!!

ລາຍຊື່ເອກະສານອ້າງອີງ:

1. C. Peter Wagner, *Breaking Strongholds In Your City* (Regal Books)
2. Dean Sherman, *Spiritual Warfare* (YWAM Publishing)